

ÉRTESÍTÉS.

Ertesítjük t. Olvasóinkat, hogy külön-kiadványokként küldjük meg az „Erdészeti Lapok“ 1943. évfolyamához összeállított tartalomjegyzéket, valamint a következő hivatalos közleményeket.

1. A m. kir. földművelésügyi miniszter 163.000/1943. F. M. sz. rendelete a helyi vagy környékbeli fogyasztás céljára szolgáló tűzifa forgalmának az újabb szabályozásáról.

2. A m. kir. pénzügyminiszter 187.600/1943. P. M. számú rendelete az egyes áruk forgalmiadó-váltáság alapjának átlagértékét megállapító 150.000/1942. P. M. számú rendelet egyes intézkedéseinek a módosításáról. (Kivonat.)

3. Az Államerdészeti Tisztviselők Gyermekeinek Nevelését Segélyező Alap 1941. évi zárószámadása.

4. A m. kir. földművelésügyi miniszter 7893/1943. sz. pályázati hirdetménye erdészeti üzemi segédtszti és erdőkezelési gya-kornoki állások betöltésére.

5. A m. kir. földművelésügyi miniszter 7931/1943. sz. pályázati hirdetménye I. oszt. altiszt - m. kir. erdőőri állások betöltésére.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

Választmányi ülés.

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmánya november hó 9-én d. e. 11 órai kezdettel ülést tartott, amelyen megjelentek: vitéz Waldbott Kelemen báró elnök, Térfi Béla és ifj. Teleki József gróf alelnökök, Bíró Zoltán ügyvezető, Mihályi Zoltán dr. titkár, továbbá Bartha Dezső, Bélyi Kálmán gróf, dr. vitéz Festetics Kristóf gróf, Földvály Miksa, Hendrey József, Kardoss Kálmán, Karsai Károly, Klózel Oszkár, vitéz Lámfalussy Sándor, Lengyel Sándor, Mailáth György gróf, vitéz Onczay László, Riedl László, Rochlitz Béla, Rónay György, Roth Gyula, Takács Zsigmond, Tóth Bódog, Urbánfy Ignác, Véssei Mihály, Vuk Gyula, vitéz Walla Ferenc, Zsombory Ignác választmányi tagok és Szarkássy László egyesületi tag.

Távolmaradásukat kimentették: Andrassy Sándor gróf és Keglevich Gyula gróf tiszteleti tagok, továbbá Ajtay Jenő, Beniczky Elemér, Biedermann Imre báró, vitéz Bontay Ferenc, Fekete Zoltán, Földes Tibor, Ivanich Ferenc, Károlyi Gyula gróf, dr. Károlyi István gróf, Kovács Gábor, Lány Géza, Matusovits Péter, Molcsány Gábor, Montenuovo Nándor herceg, Osztrócluczky Miklós dr., Pallavicini Alfonz ör-gróf, Papp-Szász Tamás dr., vitéz Rábay Gyula, Tuzson János dr., Véssei Ferenc és Zólogy Imre választmányi tagok.

Vitéz Waldbott Kelemen báró, elnök a következő beszéddel nyitotta meg az ülést.

„Tisztelt Igazgató-választmány! Mielőtt rátérnék azokra az okokra, amelyek a mai ülés összehívását szükségessé tették, szomorú kötelességet kell teljesítenem.

Múlt ülésünk óta elvesztettük borhi Borhy Györgyöt, aki több mint két évtized óta volt tagja az igazgató-választmánynak, s ebben a minőségében az erdőgazdasággal foglalkozó körök legteljesebb rokonszenvét és szeretetét nyerte meg.

A Mindenható a pátriárkák korával áldotta meg őt, de még a legutóbbi időben is fokozott figyelemmel kísérte az erdőgazdasággal összefüggő ügyeket.

Jelentős tényezője volt az ország közéletének, s érdemes munkáját a hivatalos körök is elismerték; ezt számos egyéb kitüntetésen kívül igazolta az is, hogy a *Kormányzó Úr Ö Főméltósága* 2 évvel ezelőtt a m. kir. titkos tanácsosi címmel tüntette ki.

Kimagasló szerepet játszott a Tiszajobbsparti Vármegyék Erdészeti Egyesületében is, s itt is igen sokszor adta tanujelét az erdőgazdaság ügyei iránt érzett meleg érdeklődésének.

Elhúnytát mélységes fájdalommal gyászoljuk, tisztelettel javasolom, adjunk ennek jegyzőkönyvünkben is igaz részvétünk nyilvánításával és emlékének méltó megőrkítésével kifejezést. *(Helyeslés.)*

Tisztelt igazgató-választmány! Ülésünk összehívására két fontosabb kérdés adott okot.

Az egyik a magyar erdő szerfatermésének értékesítése ügyében megjelent két rendelet, ezeket együtt kell tárgyalnunk, a másik pedig az ezévi közgyűlés helyének és idejének a megállapítása.

Igen jól méltóztatnak tudni, hogy a szerfa árának a megállapítása előző választmányi ülésünk előtt megtörtént, akkor azonban még nem volt módunk a kérdéssel részletesebben foglalkozni, mert az alig egy-két nappal előbb megjelent rendeletet a választmányi tag urak nem tanulmányozhatták át megfelelően, és semmi adatunk sem volt még arra vonatkozólag, milyen kihatással lesznek az intézkedések magára az erdőgazdasági termelésre.

Egyesületünk az azóta eltelt idő alatt sem volt tétlen, és elsősorban a bányafa árának a megfelelő megállapítása iránt tett a kormányzatnak javaslatot.

Számadatok alapján mutattunk rá az illetékes miniszter urakhoz intézett felterjesztésben arra, hogy a bányafának ma helyt bánya megállapított ára végeredményében kisebb a tűzifáénál.

Tehát nemcsak a jobb minőség, több munka, nehézkesebb átadás és a szállítási költség ellenértékét nem kapja meg a birtokos, de még azt a tőarat sem tudjuk elérni, amelyet a közepes minőségű tűzifa biztosít.

Jól tudjuk ugyan, hogy a bányafahelyzet ma már korántsem olyan aggasztó, mint még néhány hónappal ezelőtt volt, mert hatósági intézkedésekkel sikerült a bányáknál néhány havi készletet felhalmozni, úgy véljük azonban, ez nem lehet ok arra, hogy a bányafatermelést helytelen árpolitikával csökkentse a kormány, mert akkor rövid időn belül újból kényszereszközökhöz kell majd nyúlni.

Előterjesztésünkre ezideig — sajnos — választ nem kaptunk.

Szükségesnek tartjuk ezért, hogy a t. Igazgató-választmány is foglalkozzék a kérdéssel, és most már az egész szerfa-ármegállapítást felölölő emlékirattal forduljon az illetékes miniszter urakhoz.

Ugyancsak a szerfatermelést érinti az iparügyi m. kir. miniszter úrnak az a rendelkezése, amelyik mind a nyers, mind a feldolgozott szerfaválasztékok forgalmát szállítási igazolvány előzetes beszerzéséhez kötötte.

Maga a szállítási igazolvány költsége nem túlságosan nagy, mert hiszen a tonnánként 1 pengőben megállapított díj tömörköbméterre átszámítva 0.50—1 P-nek felel meg a szerfa tömörköbmétere után, sőt a nél is kevesebb.

Mindenesetre azt jelenti azonban, hogy a termelés költségei ezzel a tétellel is emelkednek, a tőérték csökken, s a szállítások lebonyolítása az eddigi eljárással szemben kétségtelenül nehézkesebb lesz.

Úgy érezzük, hogy az erdőgazdaság nem mehet el szórtanul ezek

mellett az intézkedések mellett, mert hiszen tudomásunk szerint az erdőterületek eddigi nyers adótételét, a földadót, a kormányzat a kataszteri tiszta jövedelmek 100%-kal való felemelésével a következő évi jan. 1-től a legutóbbi adókulcs szerinti összegek kétszeresére növelte.

Meggyőződésünk az, hogy az erdőre kivetendő pótdadó mértéke ennek következtében szintén kétszerese lesz az eddiginek.

A legtöbb község határában ugyanis az erdő után fizetett egyenesadó csak aránylag kisebb százaléka azoknak az összes egyenesadónemeknek, amelyeket községi pótdadóval terhelnek meg.

Mivel pedig a községek kiadásai a következő időkben nemhogy csökkennének, de minden valószínűség szerint erősen emelkedni fognak, nem számíthatunk arra, hogy a fizetés alapjául szolgáló állami adó nagymértékű emelése legalább is a községi pótdadókulcs megfelelő arányú leszállítását vonná maga után.

Majdnem bizonyosra vehetjük tehát azt, hogy az erdőgazdaság közvetlen adóterhei az 1944. év elejétől kétszeresükre fognak emelkedni.

Arra kérem tehát a Választmány igen tisztelt tagjait, méltóztassanak az Ügyvezető úr erre vonatkozó előterjesztéséhez lehetőleg részletesen hozzászólni, megjelölve egyúttal azt az utat is, amelyet az orvoslást célzó eljárás során követni kívánunk.

Bár a mai gazdasági viszonyok között igen csekély kilátásunk van arra, hogy megmozdulásunk kézzelfogható eredményhez is vezessen, mégis úgy vélem, feltétlenül hangot kell adnunk meggyőződésünknek.

Szükségesnek tartom, hogy rámutassak itt arra a gondolatra is, amelyet egyik vasmegyei erdőbirtokostársunk: Rothermann Rudolf lovag vetett fel a kényszertermelések dolgában.

Igen jól méltóztatnak tudni, hogy ezek a kényszertermelések sokhelyütt azokat a középkorú állományokat vették igénybe, amelyeknek az erdőgazdaság későbbi jövedelmezőségét kellett volna biztosítaniok.

Nem tehetünk kifogást az ellen, ha az ebből származó jövedelmeket a kormányzat megadóztatja ott, ahol a birtokos saját érdekében kérte nagyobb rendkívüli használat engedélyezését.

Ott azonban, ahol a birtokos maga nem akart többhasználatot igénybe venni, hanem csupán a hatósági rendelkezés kényszerítette őt erre, véleményem szerint feltétlenül meg kellene találni a módot arra, hogy a jövedelemadó kivetésekor a kényszertermelésből származó többletbevételt hagyják figyelmen kívül, annál is inkább, mert hiszen a kitermelt területek felújítása, a keletkező fiatalosok gondozása, stb. majd még ezentúl is jelentős külön-költségekkel fogja az erdőgazdaságot terhelni.

Azt hiszem, célszerű lenne evvel kapcsolatosan külön felterjesztéssel élni a kormányzathoz.

De foglalkoznunk kell a közellátásügyi miniszter úrnak a tűzifa árának a megállapítása ügyében legutóbb kiadott 53.000/1943. számú rendeletével is.

Múlt ülésünk határozata értelmében azt kértük a miniszter úrtól, törölje azt a korlátozást, amely a helyi eladási árak felszámításának előfeltételéül legfeljebb két ürméternek egy tételben való eladását köthette ki.

A rendelet felemelte ugyan ezt a határt 10 ürméterre, azonban az ennél nagyobb helyi eladások tekintetében olyan korlátozásokat léptetett életbe, amelyek még a raktáron keresztül történő kielégítés lehetőségét is igen erősen csökkentették.

A részleteket majd az Ugyvezető úr fogja ismertetni.

A közgyűlés helyeül a háborúra tekintettel Budapestet kell választanunk, idejét pedig — eddigi szokásunknak megfelelően — célszerű lesz december hó második felére tennünk, már csak azért is, hogy az alapszabályokban megszabott 30 napi előzetes kihirdetés kötelezettségének eleget tudjunk tenni.

Egyébként a részletekre vonatkozólag az Ugyvezető úr és a Titkár úr fognak a t. Igazgató-választmánynak előterjesztést tenni.”

Biró Zoltán ügyvezető hangsúlyozta, hogy a választmány tagjaitól várja a gyakorlat kifogásait. Az árak mérsékelt emelése nem oldotta meg a nehézségeket, mert a kormányzat nem tette magáévá az egyesület álláspontját, hogy t. i. elegendő a megmunkált anyagok árát szabályozni, a nyers választékokét a termelés érdekében a szabad versenyre kell bízni. Súlyos bonyodalmakat okoz az is, hogy az egyes választékok árának a megállapítása eltérő alapon történt: a fűrészárué helyt Budapest, a rönköké a feladóállomáson, a bányafáé bányatelepen. A gyakorlatból naponta érkeznek az egyesülethez panaszok, amelyek mind az egységes rendszer hiányának a következményei.

A szerfa szállításának igazolványhoz kötése elől nem lehetett kitérni, mert a készárunak a hovafordítását az Anyaghivatal nem tudta ellenőrizni. Leghelyesebb lett volna a régi rendszer felújítása, azaz ha minden üzem a nagyságához képest bizonyos engedély-keretet kapna, azzal a kikötéssel, hogy a meghatározott mennyiséget megszabott időre köteles szállítani.

Kétségtelen, hogy az igazolvány-rendszer csak úgy tudja majd a kitűzött célt elérni, ha a lebonyolítás gyors lesz; az Anyaghivatalnak ehhez bizonyára rendelkezésére fog állani a kellő költség és a megfelelő számú személyzet is.

Szállítani azonban csak azt lehet, ami van, és ezért továbbra is a termelés minden eszközzel történő előmozdítására kell törekedni. Ebben a tekintetben a kormányzatot, különösen pedig a közellátási minisztériumot, súlyos felelősség terheli. Nem lehet csodálkozni azon, hogy a magánuradalmak nagy része, de maga a kincstár is, bérfűrészelés útján értékesíti a rönköket, mert a fűrészáru és a rönkök ára között nincsen meg a kívánatos összhang. Erre a sajnálatos hiányra — amely nemcsak nagy nehézségek, hanem számos visszaélés forrása is — újabb felterjesztésben kellene felhívni az illetékes tényezők figyelmét.

Ismertette az *ügyvezető* a közellátási miniszter 53.500/1943. K. M. sz. rendeletét is, amely a tűzifa helyi eladása tekintetében a mennyiségi határt 10 ürm.-re, ill. 60 q-ra emelte fel, de az ennél nagyobb mennyiségre vonatkozólag csak a feladóállomási ár felszámíthatását engedélyezi még házhozszállítás esetén is. Mivel ez az intézkedés ugyan csak a termelést nehezíti meg, azt indítványozta, kérje az egyesület a rendelet mielőbbi megfelelő módosítását.

Vitéz Lámfalussy Sándor elsősorban az árak közötti aránytalanságra mutatott rá, amely jóformán lehetetlenné teszi, hogy az erdőbirtokos valóban eredményes gazdálkodást folytathasson.

A szerfaforgalmat a szállítási igazolvány igen meg fogja nehezíteni. Ezért legalább annyi könnyítést kellene kérni, hogy az igazolvány felhasználása ne legyen határidőhöz kötött, vagy legalább több hónapot vehessen igénybe, mert hiszen a szállítás ma nem a készlet-tulajdonos elhatározásán múlik, hanem különböző külső körülmények függvénye. Németországban a fogyasztónak csak vásárlási engedélyt kell szereznie, különben a forgalmat semmiféle kötöttség nem korlátozza.

Nem csekély nehézségeket okoz az a körülmény is, hogy az erdő-

birtokosok megszabott mennyiségű és választékú szerfát kötelesek teremni, holott pl. ismételten előfordult, hogy a rendelet szerint kitermelt bányafamennyiségre nem akadt vevő.

Az ügyvezető a panaszra okot adó eseteknek az egyesülethez való bejelentését kérte, mert orvoslásra csak a gyakorlatból vett adatok alapján lehet számítani.

Vuk Gyula kifejtette, hogy a legnagyobb aggodalommal tekint a szerfaforgalomnak szállítási-igazolványhoz kötése elé, mert nem lesz elegendő személyzet a gyors lebonyolításhoz. Legalább a 10 tonnán aluli mennyiségeknek az igazolvány-kötelezettség alóli mentesítését kellene kieszközölni.

Vitéz Onczay László sajnálattal állapította meg, hogy az egyesület fontos tárgyalásain az erdészeti főosztály illetékes urai, egyéb elfoglaltságuk miatt nem vehetnek részt. Pedig a gyakorlat számos problémája itt nyilvánul meg a legélénkebben, és ezek beható ismerete bizonyára elősegítené a gyors és célszerű elintézését. Súlyos hiba az is, hogy az egyenlő elbánás elve nem érvényesül kellően. A kincstári erdőgazdaságok megszerzik a termeléshez ma szükséges élelmi- és ruházati cikkeket, a magánuradalmak jóformán semmihez sem tudnak hozzájutni, annak ellenére, hogy termelésük igen jelentős hányadát fedezi a fogyasztásnak. A méltányosság tehát azt kívánja, hogy a magánuradalmak csak olyan mértékben legyenek kötelesek a közszükséglet részére szállítani, amennyire a kormányzat a termelésben segíti őket. Ezért azt javasolta, kérje az egyesület ismételt felterjesztésben az egyenlő elbánást.

Zsombory Ignác a talpfatermelés körül tapasztalható visszasságokat tette szóvá, és kíváncsnak jelezte, hogy ezzel a kérdéssel az a különbizottság is foglalkozzék, amelyet hasonló ügyeknek a fakereskedők egyesületével való letárgyalására küldött ki az egyesület.

Vitéz Lámfalussy Sándor a termelés és forgalom irányításának egykézbe adását követelte.

Zsombory Ignác a szigorú minősítési feltételek ellen emelt szót, és azt indítványozta, kérje az egyesület ezek ideiglenes felfüggesztését a háború tartamára.

Az elnök röviden összefoglalta az elhangzott javaslatokat, és indítványára az igazgató-választmány egyhangúlag úgy határozott, hogy kellően megokolt felterjesztésekben kéri a felsorolt nehézségek mielőbbi kiküszöbölését.

Az ügyvezető bemutatta a számvizsgáló bizottságnak az egyesület 1942. évi zárószámadásáról készült jelentését és az 1944. évre vonatkozó költségvetési javaslatát. Indítványára az igazgató-választmány egyhangúlag úgy határozott, hogy mind a zárószámálást, mind a költségelőirányzatot elfogadásra ajánlja a közgyűlésnek.

Az ügyvezető a továbbiakban ismertette a közellátásügyi miniszter 536.423/1943. sz. leiratát, amely egy régebbi felterjesztés ügyében hozott döntés, és azt tartalmazza, hogy az erdőtisztek kenyérgabona-kiutalásban nem részesíthetők, mert az erdőgazdaságok illetményföldet biztosíthatnak nekik.

Az ügyvezető ezután bemutatta Andrássy Sándor gróf levelét, amely beszédes példája annak, milyen nehézségeket okoz a termelésben a választékok ára közötti aránytalanság. Indítványára az igazgató-választmány egyhangúlag úgy határozott, hogy a közölt adatok alapján az egyesület a szerfa árát megállapító rendelet megfelelő módosítását fogja kérni a m. kir. közellátásügyi miniszter úrtól.

Az ügyvezető ismertette a Magyar Faszén Termelők Értékesítő Szövetkezetének a megkeresését egy igazgatósági tagnak az egyesület részéről történő jelölése ügyében. Sajnálatos, hogy a tervezett egykéz megalakítása előtt a kormányzat nem kérte ki az ugyancsak nagyon érdekelt erdőgazdaság véleményét. Az alapszabályok szellemével ellenkezik, hogy az egyesület egy kereskedelmi vállalkozás létrejöttében cselekvő részt vegyen, de ha az igazgató-választmány szükségesnek tartja az egyesület képviseltetését, erre a tisztségére *Hendrey Józsefet* ajánlja.

Hendrey József kifejtette, hogy ő maga sem tartja szükségesnek a szövetkezet megalakítását, mert az csak egy közbeiktatott szerv lesz, amely feltétlenül meg fogja drágítani a faszén árát.

Az elnök azt indítványozta, fejtse ki az egyesület a m. kir. iparügyi miniszter úrhoz intézendő emlékiratban, hogy aggályosnak tartja a szövetkezet megalakítását, de ha az mégis létrejön, célszerű egy erdőgazdasági megfigyelőnek a kiküldése.

Az igazgató-választmány egyhangúlag az elnök, illetőleg az egyesület részéről a szövetkezetbe jelölendő igazgatósági tag személyére vonatkozólag *Biró Zoltán* indítványa értelmében határozott.

Az ügyvezető ezután felolvasta *Rothermann Rudolf* lovag levelét, amelyben a kényszertermélesekéből származó bevételnek jövedelemadóval történő megterhelését nehezményezi. Indítványára az igazgató-választmány egyhangúlag úgy határozott, hogy a m. kir. pénzügyminiszter úrtól ezeknek a bevételeknek a jövedelemadó alóli mentesítését kéri.

Az ügyvezető a továbbiakban bejelentette, hogy *Roth Gyula* az erdőgazdasági alkalmazottak fegyverhasználati jogának a kiterjesztésére vonatkozólag tett részletesen megokolt indítványt. Mivel a helyzet ma valóban az, hogy az erdőgazdasági alkalmazottak még önvédelem esetén is gyakran kerülnek a fennálló törvényes rendelkezésekkel összeütközésbe, az igazgató-választmány egyhangúlag úgy határozott, hogy az egyesület a kérdés mielőbbi rendezését kéri a kormányzattól.

Az ügyvezető ezután az egri érseki uradalom erdőfelügyelőségének a beadványát ismertette, amely azt kéri, forduljon az egyesület újból felterjesztéssel a földművelésügyi miniszter úrhoz a hosszabb idő óta gyakorlati szolgálatot teljesítő erdőőrök szakvizsgára bocsátásának az engedélyezése ügyében.

Indítványára az igazgató-választmány egyhangúlag úgy határozott, hogy az egyesület megismétli a múlt évben előterjesztett kérelmét, mert a személyzethiány ma valóban komoly nehézségeket okoz és egy átmeneti érvényű könnyítés is lényeges segítséget jelentene.

Ezt követően az ügyvezető előadta, hogy az állandóan emelkedő ügyviteli és nyomdai költségek, valamint a lényegesen nagyobb papírárak miatt elkerülhetetlen az „Erdészeti Lapok” előfizetési díjának a felemelése, és az egyesület háztartásának az egyensúlya érdekében a tagdíjak után is bizonyos mértékű pótdíjat kellene kivetni.

A titkár hozzászólása után az igazgató-választmány egyhangúlag úgy határozott, hogy 50%-os tagdíjpótlék és előfizetési-díjemelés engedélyezését fogja javasolni a közgyűlésnek, amelynek az időpontját december 16-ában jelölte meg.

Vitéz Onczay László más gazdasági szervezetek példájára azt indítványozta, rendezzen az egyesület is vitaesteket az időszerű erdészeti kérdések beható megtárgyalása céljából.

Az ügyvezető hangsúlyozta, hogy véleménye szerint a háborús nehézségek miatt élenkebb érdeklődésre aligha lehetne számítani, de a

felvetett gondolatot maga is helyesnek tartja. Javaslatára az igazgató választmány egyhangúlag úgy határozott, hogy az előadások érdekében megteszi a szükséges lépéseket.

Végül a titkár bejelentette, hogy felvételüket kérték az egyesületbe: *Beliczay András*, *Maldeghem Lajos gróf*, özv. *visói Papp Simonné* erdőbirtokosok, *Bánó István*, *Barlai Ervin*, *Gabnay Zoltán*, *Kampü Iván*, *vitész Kiss Lajos*, *Kraft János*, *vitész Rihay János*, *Rusz Imre*, *Szántó József*, *Szathmáry László* erdőmérnökök, *Bobok László*, *Szádeczky-Kardoss Béla* erdőmérnök-hallgatók, végül *vitész Dudás Gergely*, *Fiedler József* és *Nagy János* erd. üzemi tisztek.

Indítványára az igazgató-választmány valamennyi jelentkezőt egyhangúlag az egyesület tagjai sorába iktatta, és egyéb tárgy hiján az elnök az ülést berekeszti.

A számvizsgáló bizottság jelentése az Országos Erdészeti Egyesület 1942. évi zárószámadásáról és az 1944. évre vonatkozó költségvetési javaslata.

Tisztelt Közgyűlés!

Az 1942. évi pénztári naplóból meggyőződünk, hogy az Országos Erdészeti Egyesület

bevétele az 1942. évben 125.233 P 63 fillér,

kiadása az 1942. évben 91.630 P 78 fillér

volt. Eredményként 33.602 P 85 fillér bevételi többlet mutatkozik.

A zárószámadás részletes — rovatonkénti — eredményét a mellékelt kimutatás tünteti fel.

Az előirányzott összegnél több volt a bevétel: a rendes tagok fizette tagsági díjak, az állam adta segélyek, az előfizetési és hirdetési díjak, a nem állandó irodalmi kiadványok, az alaptőke stb. kamatai és más térítmények egyéb bevételek, végül pedig az átfutó bevételek rovatain, kevesebb az egyesületi székház jövedelme, az alapító tagok pótdíjai, az 1942. évben meg nem jelent Erdészeti Zsebnaptár és a postaköltség-térítmények rovatán.

Több volt a kiadás a személyi járandóságok, a leltári tárgyak beszerzése, a nem állandó irodalmi kiadványok, a székházat terhelő adók, és végül az átfutó-kiadások rovatain, kevesebb az ügyviteli költségek, a könyvtár gyarapítására és szaklapokra fordított kiadások, az Erdészeti Lapok nyomtatási költségei, az írói díjak, az Erdészeti Zsebnaptár, udvari világítás, tűzkárbiztosítás, javítások, illeték-egyenérték, valamint az egyéb kiadások rovatán.

A túlkiadásokat az igazgató-választmány póthitel alakjában engedélyezte.

Az Egyesület készpénzkészletét a Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesületben helyezte el.

Mind a pénztári, mind pedig a vagyonszámadásokat rendben találtuk, és ezért tisztelettel javasoljuk, hogy a felelős számadóknak a felmentvényt megadni méltóztassék.

Összeállítottuk továbbá az 1943. évre vonatkozó pénztári előirányzatot 123.700 pengő bevétellel és ugyanannyi kiadással.

Az előirányzat a múlt évi előirányzattal szemben 18.460 P-vel több. A többszükséglet az irodaszerek és anyagárak nagymértékű emelkedése folytán állt elő.

Budapest, 1943. évi december hó 1-én.

A számvizsgáló bizottság:

Eröss Gyula s. k.

Hajdu János s. k.

Mattyasovszky Emil s. k.

Az Országos Erdészeti Egyesület

Rovat	B e v é t e l	Valóságos bevétel az 1942. évben		Előirányzott összeg az 1942. évben		Az előirány- zattal szemben + vagy -	
		P	f	P	f	P	f
A) Rendes bevételek.							
I.	Az egyesületi székház bérjövödelme	17.492	—	20.100	—	2.608	—
II.	Az alapító tagok részéről kötelezvényekben tett alapítványok kamatai és pótdíjak	3.066	11	3.500	—	433	89
III.	A rendes tagok fizette tagsági díjak	37.485	74	25.000	—	12.485	74
IV.	Állami segély	40.496	25	—	—	40.496	25
V.	Az egyesület állandó kiadványának jöve- delme:						
	1. Erdészeti Lapok:						
	a) előfizetési díjak	5.260	22	4.000	—	1.260	22
	b) hirdetési díjak	10.827	98	4.300	—	6.527	98
	2. Erdészeti Zsebnaptár	101	—	20.000	—	19.899	—
VI.	Az egyesület terhére kiadott nem állandó irodalmi kiadványok eladásából	453	35	—	—	453	35
VII.	Az alaptőke, valamint a folyó jövedelmek- ből begyűlt pénztári készletek kamatai	1.439	24	1.000	—	439	24
VIII.	a) Postaköltségtérítmény	92	47	100	—	7	53
IX.	b) Más térítmények	60	—	—	—	60	—
X.	Egyéb bevételek	4.263	93	3.000	—	1.263	93
XI.	A hiány fedezése	—	—	15.000	—	15.000	—
A rendes bevételek összege		121.038	29	96.000	—	25.038	29
B) Az átfutó bevételek összege		4.195	34	2.000	—	2.195	34
Összes bevétel		125.233	63	98.000	—	27.233	63

Budapest, 1943 június hó.

A számvizsgáló bizott-

Mattyasovszky Emil s. k.
m. kir. főerdőtanácsos

Hajdú
mín

1942. évi zárószámadata.

Rovat	K i a d á s	Valóságos kiadás az 1942. évben		Előirányzott összeg az 1942. évben		Az előirányzattal szemben + vagy -	
		P	f	P	f	P	f
	A) Rendes kiadások.						
I.	Személyi járandóságok:						
	a) az ügyvezető járandósága	6.420	—	5.520	—	+	900
	b) a titkár „	7.233	—	6.220	—	+	1.013
	c) a pénztáros „	3.240	—	2.760	—	+	480
	d) az irodai alkalmazottak járandósága	6.030	—	5.010	—	+	990
	e) az altszét járandósága	1.875	—	1.180	—	+	195
	f) jutalmak, segélyek, adók	7.132	26	3.000	—	+	4.132
	g) nyug- és kegydíjak	7.027	53	7.080	—	—	52
	h) útiköltségek	1.515	82	2.000	—	—	484
	i) rendkívüli segélyek, pótdíjak	3.643	20	—	—	+	3.643
II.	Ügyviteli költségek:						
	a) irodai költségek	4.325	79	5.500	—	—	1.174
	b) tüzelőanyagok	1.607	19	1.400	—	+	207
III.	Leltári tárgyak beszerzése	1.132	12	500	—	+	632
IV.	A könyvtár gyarapítására és szaklapokra	157	18	1.000	—	—	842
V.	Állandó kiadványok költségei:						
	1. Erdészeti Lapok:						
	a) nyomtatás stb.	13.418	86	15.000	—	—	1.581
	b) írói díjak	1.848	76	4.000	—	—	2.151
	2. Erdészeti Zsebnaptár	515	5	18.000	—	—	17.484
VI.	A nem állandó irodalmi kiadványok költs.	6.010	92	—	—	+	6.010
VII.	A székházat terhelő kiadások:						
	a) adók	9.758	24	9.600	—	+	158
	b) vízvezetéki illeték	1.332	18	1.000	—	+	332
	c) udvarvilágítás	478	81	1.200	—	—	721
	d) tűzbiztosítás	271	32	300	—	—	28
	e) óvóhely költsége	316	40	—	—	+	316
	f) gázdíj és légvédelem	118	30	—	—	+	118
	g) javítások	1.915	16	2.000	—	—	84
VIII.	Illeték egyenérték	257	23	1.200	—	—	942
IX.	A szerzők terhére kiadott szakmunkák kiadási költségei	—	—	—	—	—	—
X.	Hozzájárulás az alapokhoz	—	—	—	—	—	—
XI.	Egyéb kiadások	1.120	36	2.000	—	—	879
	A rendes kiadások összege	88.701	17	96.000	—	—	7.298
	B) Az átfutó kiadások összege	2.929	61	2.000	—	+	929
	Összes kiadás	91.630	78	98.000	—	—	6.369

s á g n e v é b e n:

János s. k.
tanácsosErőss Gyula s. k.
mín. tanácsos

Az Országos Erdészeti Egyesület

[illegible]

Budapest, 1943. június hó

A számvizsgáló bizott-

Mattyasovszky Emil s. k.
m. kir. főerdőtanácsos

Hajdú
min.

1944. évi költségelőirányzata.

Rovat	K i a d á s	Az 1943. évi költség-előirányzat		Az 1944. évi költség-előirányzat		Az 1943. évi költségvetéssel szemben + vagy -	
		P	f	P	f	P	f
	A) Rendes kiadások.						
I.	Személyi járandóságok:						
	a) az ügyvezető járandósága	6.240	—	8.560	—	+ 2.320	—
	b) a titkár „	7 020	—	9.950	—	+ 2.930	—
	c) a pénztáros „	3.120	—	4.600	—	+ 1.480	—
	d) az irodai alkalmazottak járandósága	5.700	—	8.900	—	+ 3.280	—
	e) az altiszt járandósága	1.800	—	2.680	—	+ 880	—
	f) jutalmak, segélyek, adók, nyugdíj-biztosítás	5.000	—	7.000	—	+ 2.000	—
	g) nyug- és kegydíjak	7.080	—	8.800	—	+ 1.720	—
	h) utazási és közgyűlési költségek	2.000	—	2.000	—	—	—
II.	Ügyviteli költségek:						
	a) irodai költségek	6.000	—	7.500	—	+ 1.500	—
	b) tüzelő-anyagok	1.700	—	3.000	—	+ 1.300	—
III.	Leltári tárgyak beszerzése	1.000	—	1.500	—	+ 500	—
IV.	A könyvtár gyarapítására és szaklapokra	1.000	—	2.000	—	+ 1.000	—
V.	Az állandó kiadványok költségei.						
	1. Erdészeti Lapok:						
	a) nyomtatás stb.	15.000	—	25.000	—	+ 10.000	—
	b) írói díjak	3.000	—	3.200	—	+ 200	—
	2. Erdészeti Zsebnaptár	18.000	—	—	—	— 18.000	—
VI.	A nem állandó irodalmi kiadványok költségei	—	—	—	—	—	—
VII.	A székházat terhelő kiadások:						
	a) adók	9.760	—	12.380	—	+ 2.620	—
	b) vízvezeték	1.000	—	1.600	—	+ 600	—
	c) udvari világítás	1.200	—	1.200	—	—	—
	d) tűzkárbiztosítás	300	—	450	—	+ 150	—
	e) javítások	4.000	—	6.000	—	+ 2.000	—
VIII.	Illetékegyenérték	300	—	300	—	—	—
IX.	A szerzők terhére kiadott szakmunkák kiadási költségei	—	—	—	—	—	—
X.	Hozzájárulás az alapokhoz	—	—	—	—	—	—
XI.	Egyéb kiadások	2.000	—	4.000	—	+ 2 000	—
	A rendes kiadások összege	102.220	—	120.700	—	+ 18.480	—
	B) Az átfutó kiadások	3.000	—	3.000	—	—	—
	Összes kiadás	105.220	—	123.700	—	+ 18.480	—

ság nevében:

János s. k.
tanácsos

Erőss Gyula s. k.
min. tanácsos